

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE KORTRIJK VAN 10 NOVEMBER 2020

Dertiende Kamer met een rechter, rechtsprekende in correctionele zaken

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder D. H., met standplaats te Oostrozebeke, dd. 30 maart 2020.

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE ,

aan wie zich voegde als burgerlijke partij:

F. M. RRN X

geboren te Condé-sur-L'Escaut (Fr.) op X
wonende te X, X

- in persoon –

tegen :

J. M. A. V. H. RRN X

geboren te Eeklo op X
ingeschreven te X, X
van Belgische nationaliteit

- met als raadsman meester M. V., advocaat te Kortrijk –

TENLASTELEGGING

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

Te Harelbeke op 15 april 2019:

A. Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan M. F., met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, namelijk volgens medisch attest van Dr. F. H. AZ 1 dag (16 april 2019), met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn

ationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

(art. 392, 398, 399 lid 1 en 405quater 2° Sw.)

Gezien het zittingsblad van 13 oktober 2020.

Gehoord de burgerlijke partij, zij verschijnt in persoon.

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagde bij toepassing van de strafwet.

Gehoord beklaagde vertegenwoordigd door haar raadsman meester K. D. loco mr. M. V., advocaat voornoemd.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:
38, 40 Sw.

zoals bij de tenlasteleggingen vermeld;

1, 8§1, 18 bis Wet 29.6.64 gewijzigd door art 4 wet 10.2.1994 art 16 KB 6.10.1994 en art 9 Wet 22.03.1999, gewijzigd bij Wet van 11.02.2014, gewijzigd bij Wet van 05.02.2016.;

1 Wet 5.3.1952 laatst gewijzigd door artikel 2 en 3 Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011, zoals laatst gewijzigd door artikel 59 van de Programmawet (1) van 25 december 2016;

29 Wet 01.08.1985 houdende fiscale en andere bepalingen laatst gewijzigd zoals laatst gewijzigd door de wet van 19.03.2017;

de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand; Koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

art. 1 KB 28.08.2020 tot wijziging van het KB van 28.12.1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken ;
182, 184, 185, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;

2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

De dagvaarding dient te worden aangevuld met het rijksregisternummer van beklaagde, zijnde X.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. Feiten en beoordeling

De beklaagde J. V. H. wordt vervolgd wegens het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen aan M. F., met arbeidsongeschiktheid en met discriminerende drijfveer, te Harelbeke op 15 april 2019 (tenlastelegging A).

De beklaagde was niet aanwezig op de terechtzitting van 13 oktober 2020 doch werd vertegenwoordigd door haar raadsman, die de feiten betwistte.

De feiten omschreven in de tenlastelegging A zijn bewezen in hoofde van de beklaagde, uitgezonderd de verzwarende omstandigheden zoals vermeld in artikel 399 lid 1 en 405quater 2° Sw. gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting, meer bepaald:

- De vaststellingen van de politiediensten van de politiezone Gavers van 15 april 2019.
- De verklaring van het slachtoffer M. F. van 16 april 2019. Zij verklaart dat de beklaagde met geweld met haar rechterhand een etiket kleefde op haar linkerkaak. Nadien werd ze in de grond geduwd; uit haar verklaring kan niet duidelijk worden opgemaakt wie haar op de grond duwde.
- De verklaring van de getuige N. A. van 16 april 2016. Nadat de beklaagde een etiket op haar rug had gekleefd met een harde klap, sloeg de beklaagde met geweld het etiket pal op de kaak van het slachtoffer. Het slachtoffer viel daarna op de grond doordat iemand haar met geweld duwde. Drie personen sprongen op haar.
- De verklaring van S. L., vriend van de dochter van de beklaagde, van 26 april 2019. Hij verklaart dat de beklaagde een sticker kleefde in het aangezicht van het slachtoffer. Hij is toen tussenbeide gekomen met, denkt hij, wat teveel kracht, en het slachtoffer viel in de grond.

Uit de bovenvermelde overeenstemmende verklaringen leidt de rechtbank met zekerheid af dat de beklaagde op hardhandige wijze een sticker op het gezicht van het slachtoffer kleefde. Er kan daarentegen niet met zekerheid worden vastgesteld dat de beklaagde haar daarna op de grond duwde. Het hardhandig kleven van de sticker op het gezicht van het slachtoffer valt onder de toepassing van artikel 398 lid 1 Sw.

Evenwel komt het niet bewezen voor dat deze feiten door de beklaagde werden gepleegd met een discriminerende drijfveer zoals bedoeld in artikel 405 quater 2° Sw. Uit de verklaringen van zowel N. A., S. L. als E. D. blijkt immers dat de beklaagde het slachtoffer benaderde omdat deze laatste de dochter van de beklaagde, E. D., had aangesproken over de stickers (E.D. en S. L. stellen dat het slachtoffer E. D. in het gezicht sloeg en aan de haren trok). Het loutere gegeven dat de betreffende sticker de tekst 'geen moskee in onze buurt' bevatte en dat het slachtoffer een sluier droeg, is niet voldoende om bovenvermelde verzwarende omstandigheid in hoofde van de beklaagde te weerhouden.

Tevens komt het niet bewezen voor dat deze feiten een arbeidsongeschiktheid ten gevolge hebben gehad in hoofde van het slachtoffer zoals bedoeld in artikel 399 lid 1 Sw, aangezien er na het hardhandig kleven van de sticker op het gezicht van het slachtoffer door de beklaagde nog een schermutseling is geweest, waarbij het slachtoffer op de grond is terechtgekomen, maar waarbij de betrokkenheid van de beklaagde niet vaststaat (zie hierboven).

2. Bestrafing

De hierna bepaalde straf vormt een juiste en afdoende bestrafing, waarbij de rechtbank rekening houdt met de volgende concrete elementen:

- de aard en de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd; de feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit in hoofde van de beklaagde;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit in het bijzonder;
- het gunstig strafverleden van de beklaagde (zie het gevoegde uittreksel uit het strafregister van 10 februari 2020); de beklaagde kan nog de gunst van het uitstel verkrijgen;
- de leeftijd van de beklaagde, die geboren is op 11 april 1971;

de socio-economische en familiale situatie in hoofde van de beklaagde.

Op de terechtzitting van 13 oktober 2020 verzocht de raadsman van de beklaagde in ondergeschikte orde om de gunst van de opschorting van de uitspraak, waaromtrent het openbaar ministerie een gemotiveerd ongunstig advies verleende.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagde niet in aanmerking komt voor dergelijke gunst, gelet op (1) de ernst van de gepleegde feiten (zie hierboven), (2) het feit dat de beklaagde niet aantoont dat een veroordeling haar sociale reclassering zou belemmeren op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten en (3) het feit dat de hierna bepaalde geldboete met uitstel meer aangewezen is om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar ertoe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het plegen van misdrijven.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De burgerlijke partijstelling van F. M.

De burgerlijke partij F. M., in persoon aanwezig ter terechtzitting van 13 oktober 2020, legt geen stukken neer en stelt dat zij geen schadevergoeding vordert.

De burgerlijke partijstelling is bijgevolg onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Wijzende op tegenspraak ten aanzien van J. V. H.

Verklaart de tenlastelegging A - uitgezonderd de verzwarende omstandigheden zoals vermeld in artikel 399 lid 1 en 405quater 2° Sw – bewezen

Veroordeelt J. V. H. voor de tenlastelegging A - uitgezonderd de verzwarende omstandigheden zoals vermeld in artikel 399 lid 1 en 405quater 2° Sw –

tot een geldboete van 75 euro, - met uitstel zoals hierna bepaald -
te verhogen met 70 opdecimen,
hetzij 600 euro,

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van ACHT dagen.

gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van DRIE jaar

vanaf heden, uitstel herroepbaar overeenkomstig artikel 14 § 1 en § 1 bis van de wet van 29.06.1964

Veroordeelt J. V. H. tot de gerechtskosten begroot in al op 29,34 euro.

Verwijst J. V. H. tot het betalen van een som van vijftig euro ingevolge art. 1 KB 28.08.2020 tot wijziging van het KB van 28.12.1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht J. V. H. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 EUR, te verhogen met 70 opdecimes, hetzij 200,00 EUR, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 59 van de Programmawet (1) van 25 december 2016.µ

Verplicht J. V. H. tot betaling van de bijdrage van 20 EUR, tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, ingevolge de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en het Koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Voor zoveel als nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen naar recht.

OP BURGERLIJK GEBIED :

Verklaart de burgerlijke partijstelling van F. M. onontvankelijk.

Houdt ambtshalve de (eventuele) overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de buitengewone openbare zitting van de DERTIENDE KAMER, op heden 10 november tweeduizend en twintig.

Aanwezig

K. V., alleenzetelend rechter,
S. V. B., substituut-Procureur des Konings,
T. K., griffier-hoofd van dienst